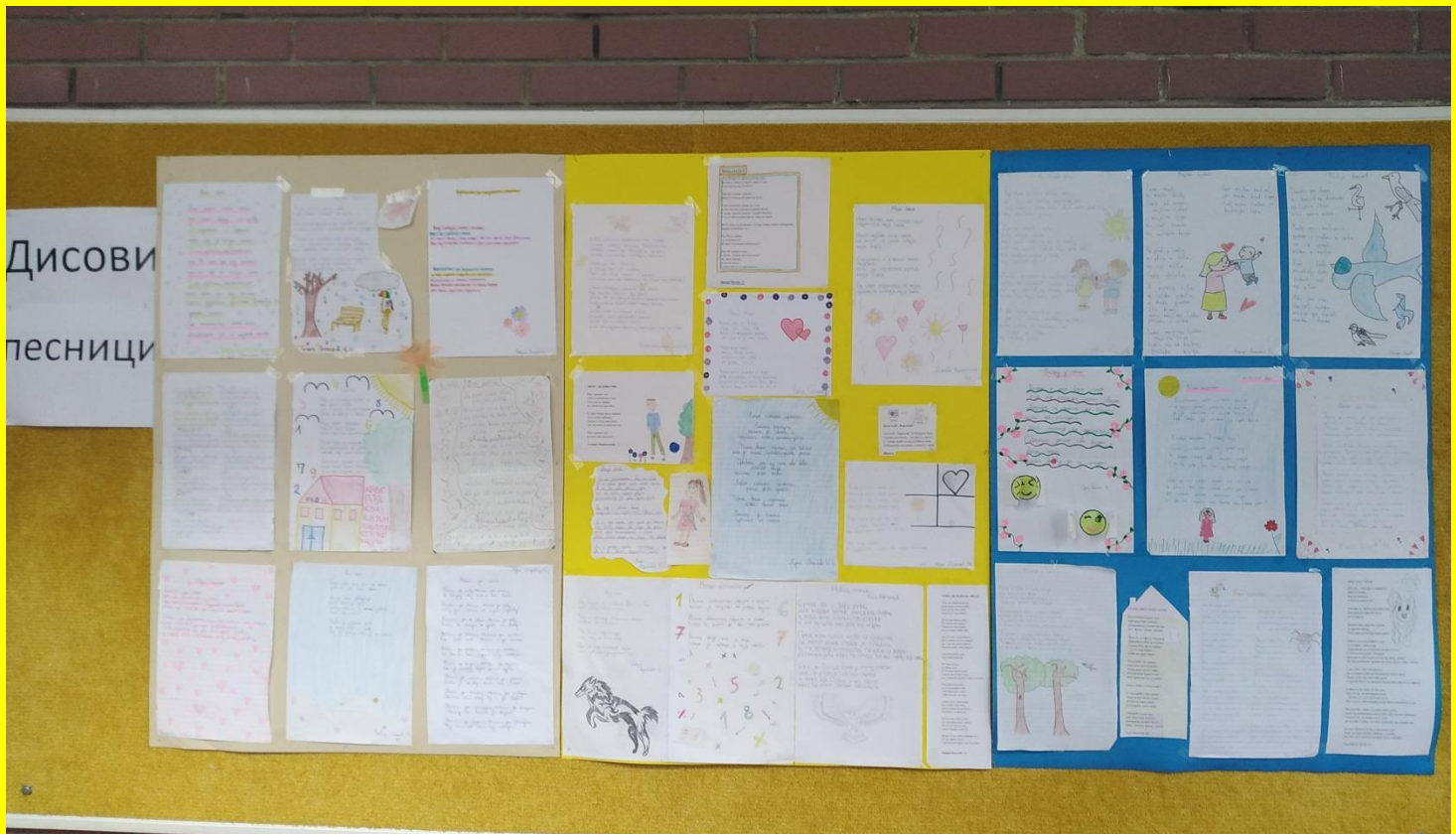
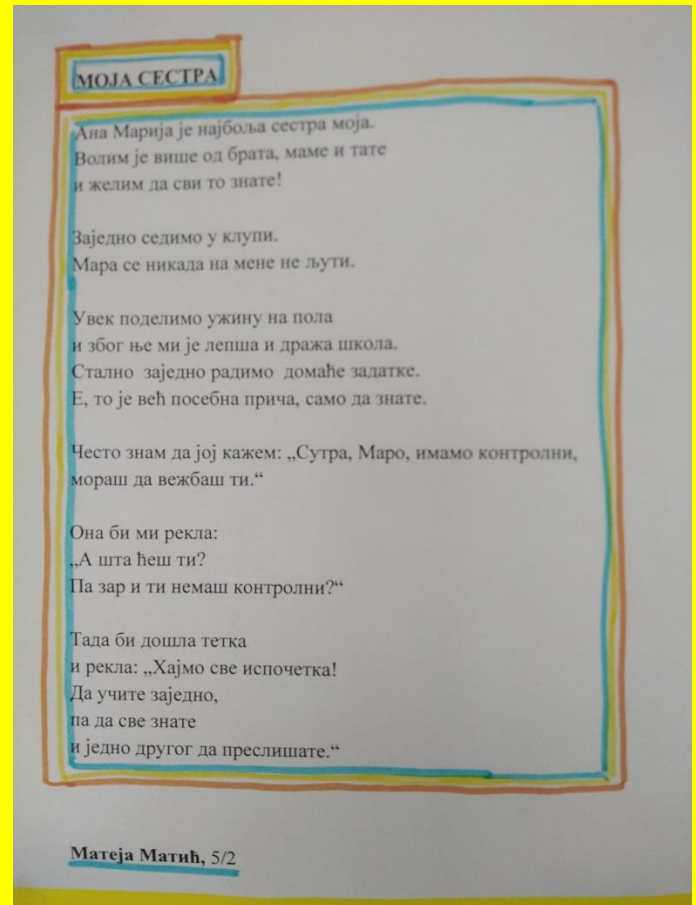
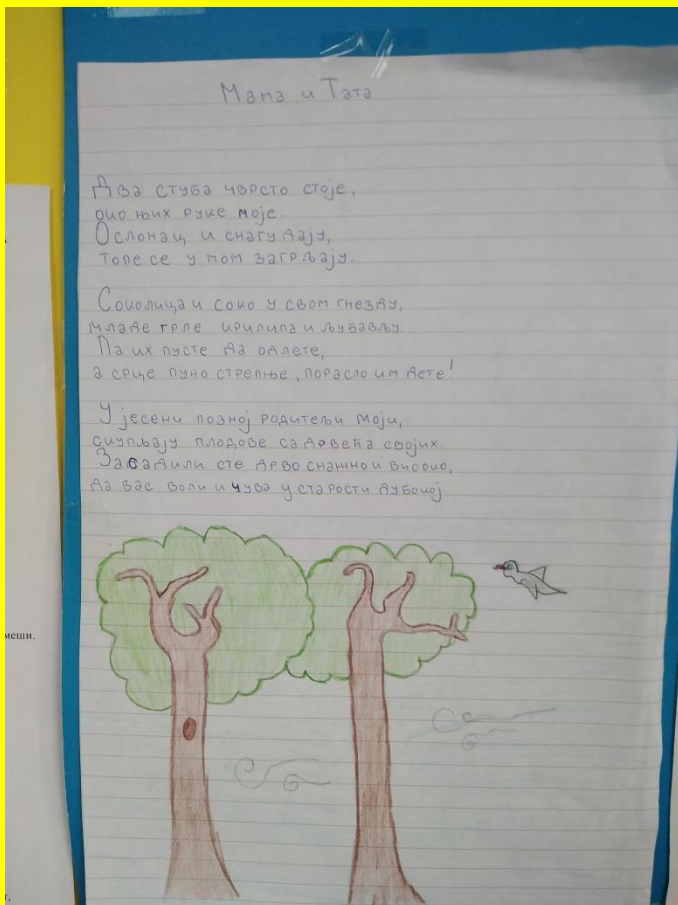
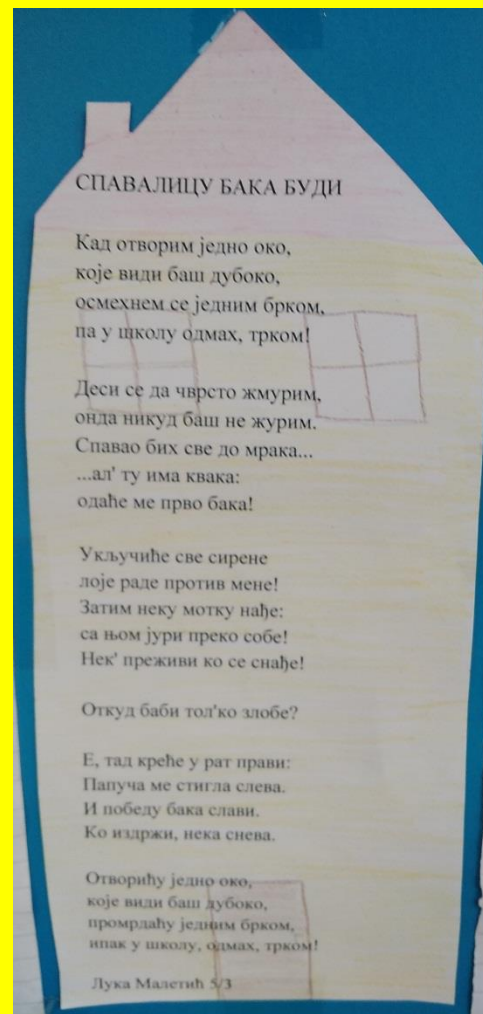
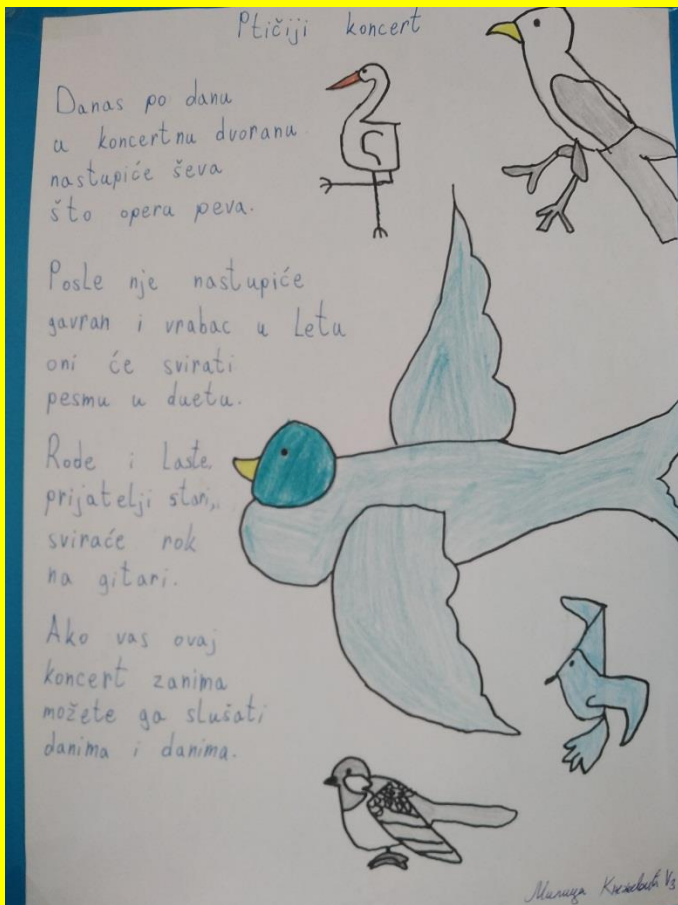

Песме младих песника

Ученици одељења V₂, V₃, VII₁, VII₂ били су у првом тромесечју школске 2019/2020. године веома вредни: опробали су се као песници. Подстакнути на литерарно стваралаштво, ученици су показали да су талентовани, умешни, маштовити и креативни. На овај начин су неговали лепу реч, бавили се поезијом и развијали осећања за аутентичне естетске вредности у књижевности. Многи радови су послати на литерарне конкурсе. Све песме се налазе на паноу у ходнику испред библиотеке школе, украшавају нашу школу и маме сваког ко прође туда да застане и ужива.

Moj dečaće plavi

Tog dana je sunce pržilo vrelo,
al' to ne smeta zaljubljenj glavi,
srce lupa i crveni čelo kad prođem pored tebe,
moj dečaće plavi.

Zar ne oseća vetor
kako drhte ruke,
kako celo nebo no oči se svoli;
zor ne oseća sunce kako mirišu ruže
kad prođem pored tebe,
moj dečaće plavi!

Zašto na putu ne zastaneš malo,
zašto mi stvarajš toliko boli,
zor ne shvataš, moj dečaće plavi,
koliko te moje srce voli?

I dok vetor najavljuje noći;
i dok se sunce meškolji u travi;
jedva čekam da zatvorim oči
i budem sa tobom,
moj dečaće plavi.

Milica Knezević V3

Pisacu u meni

Pisacu i mi je samo tako,
ali što izveđa može svako.
Možda ne znamo da timisi
niti da pišujemo,
ali mišao je odusejuel.
Svakim danom sve više i
više znam,
zašto neću da se predam.

Sara Sokola V3

Neim da znam

Neim da znam da ja postojim
dizem, mislim, osećam i volim.
Možda sam i čelime osesnila,
ponekad ljubav ali i nemešnila.

Moja osećanja nesito a nesvojdo
i nesvojdo ljubim, a onda deca kreću da nesvojdo
Plasem od sreće i od tuge,
osudam samo ebe na nesvojdo drugje.

Travo plavim i z nesvojdo ljubim,
kosem nita imam i onda nesvojdo.
Umem da nesvojdo i da nesvojdo,
jedim nesvojdo se nesvojdo nesvojdo.

Sreće mi je z nek za nesvojdo nesvojdo,
kad nesvojdo to je nesvojdo.
Ali me nesvojdo nesvojdo i nesvojdo
za me nesvojdo samo.
Ali o meni Neim da znam.

- Mamma Pustić V11

17.09.2013. 3/9

Ja sam zabrinuta

Sepetambar, leto polako blicne
i boci dace zlatnim i mutim,
a ja nastam i nista vise...
kad, treba da pričam, ja tada tugin.

U plavi vatromet, 'X' nista bja!

Srce u gradima sve jace bje!

I nana kaže da nizam seja,
i nita nta se to u nenu kreje...

Nta se to kreje, nizam se i ja,
a kako te tek nana neta da nesvojdo
da jedna dečak nesvojdo nita
i da me nismo na neta bja nesvojdo nita!

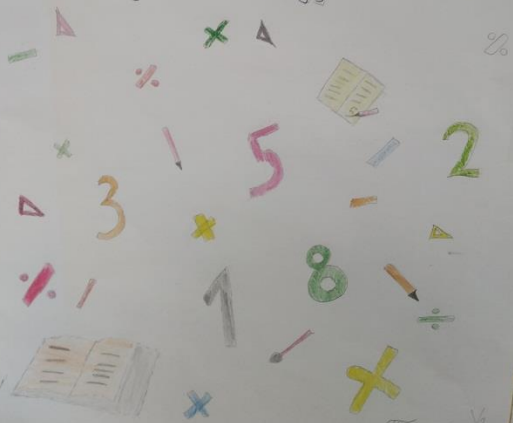
Dana Delapović V3

"Волим математику"

1 Волим математику, садирам и бројим,
колико је полапца на устима твојим.

Волим математику, поделим и пишем,
Тoliko те волим да због тебе дишем.

7 Колико воде има у реци,
Тoliko је петика у мојој свесци.

Мирна Кошчић

Moja Nina

Njeno ime je Nina
Lepе oči ona ima,
Moja je drugarica prava,
sa njom mi je uvek strava.

Tajne moje mame,
moja Nina čuva,
zaјedno smo jače
od grma i oluja.

Njene ruke podrška su moja,
Naše prijateljstvo je duga puna boja,
Svakom od vas jednu Ninu želim!
Ja ovu svoju ne želim da delim!

Sofija Gašević

Majčina Ljubav

Tamo negde
u mašti daleko
Lepše od svega:
i majčina ljubav
i majčina briga,
ko cvet rumeni,
ko najlepša knjiga.

Jer majka kad voli,
jer majka kad tepla,
tad njena ljubav se
beskrajno lepa.

Ni prah u cvetu,
ni ptica u letu,
ne, nije ništa
Lepše detetu.

Ni pernica žuta,
ni latka usnuta,
ni meda glavom
što klima,
samo majčina ljubav
prelepa je svima.

Samo majčina ljubav
i majčina briga
Lepše su od bezbroj
igračaka i knjiga.

Mirna Koščić

JESEN

Kiša polako počinje da pada
iznad našeg grada Beograda.
Stigla nam je tmurna jesen,
vetar niz ulicu kotrlja kesten.

Počela se i škola
u koju se ići mora,
Dan je sve kraći i kraći,
umesto da se igramo mi radimo domaći.

Lišće polako kreće da žuti,
na ulici tamni su putevi.
Ipak, to je samo jedno godišnje doba
koje me u kući drži kao roba.

Nije sve ni tako crno,
osladi nas grožđa zrno.
Nije to ni tako loše,
evo smišljam pesmu okruglo pa na čaše.

Aleksandar Baroš

Било једно мало мекс,
 оно само свуд се крете.
 По шумама и топама,
 нема му је није мама.
 Паче, цвизи, ваљомансе
 даг ће ако да му каже,
 где м му је сада мама.
 Цобе цвизи, ваљомансе
 нема нико да му каже,
 после друкета цвизања пронађе ја
 драга мама.
 По масивни мало мекс
 безбрижно да се шумом крете.

V3 Кристина Сивачић

Đak petak
 Ja sam, sada đak,
 znajte, petak.
 Vraćam se u klupe,
 da olovke ne budu tupe.
 Da sveske budu pregledane,
 čiste i uredne.
 Došla nam je biologija,
 da nam kaže, šta je to evolucija?
 Došlo je i tehničko,
 da nam pokaže tehniku ukratko.
 Došao i Nemački na red,
 da ga svi naučimo napamet.
 Tu je i matematika,
 koja nije baš laka.
 I za kraj, ovo uvek znaj.
 Srpski jezik će ti uvek biti značajan.

МОЈЕ ДЕТИЊСТВО

Мој смешни свет
 увек је занимљив и леп.
 Од јутра до мрака
 по улици ме јури бака.

Са друговима шале правим
 да се добро забавим.
 Околу се чује само смех,
 све док неко не направи пех.

Мој смешни свет
 је весело као вагромет.

Андреја Маринковић, 7/1

Мој пас
 Мој љубав се не зове ни Цеси ни Беа,
 него ми је крајко Беа.

Под ме погледа маштним очима,
 сањам их ноћима.

Она више није млада,
 јед године има сада.

Она је моје омиљена маче,
 као да смо јединици јуне.

Софија Радековић V2

